

РЕШЕНИЕ

№ 6508

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **10257** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. Д. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на А. срещу РЕШЕНИЕ №УПВР-207 от 05.10.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че неправилно молбата е разгледана не по общия ред, а в производство по ускорена процедура. Твърди се, че бежанската история не е разгледана обективно. Подчертава се, че е проведена формално процедурата по молбата за закрила без да се вникне към истинските причини за напускане на А.. Визира се, че не е изследвана каква е ситуацията в страната по произход и дали няма да бъде нарушена забраната за връщане /non refoulement/. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява.

Ответната страна –чрез юрк.Ч. оспорва жалбата и моли същата да се отхвърли.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, I отделение, 47състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е посочено, че е започнало по молба вх.№РД09-ВР-1034 от 30.09.2020г., с която М. Д. [дата на раждане] в [населено място], А., гражданин на А., етническа принадлежност –пашун, религия-мюсюлманин сунит, семейно положение – неженен със самоличност установено с декларация по чл.30, ал.1 т.3 от ЗУБ.

Ответникът се е позовал на интервюто, за да констатира, че лицето не е заявило да е имало проблеми преди напускане на страната си по произход вкл. и във връзка с изповядваната религия. Не е бил задължан, осъждан, не е членувал в партии и организации, не е бил в армията, не е заплашван и не му е прилагано насилие. С оглед изложеното е прието, че молбата на лицето е явно неоснователна вкл. и защото в интервюто лицето е заявило, че е напуснало А., за да отиде във Франция и да оправи живота си. Констатирано е, че молителят не е изтъкнал никакви причини –основание за закрила по л.8 и чл.9 от ЗУБ. Не се установява преследване по смисъла на чл.8 от ЗУБ. Установено е, че не са налице и основанията по чл.9 от ЗУБ –няма реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, няма опасения от бъдещи посегателства, няма изтезание или унизително и нечовешко отнасяне. Обсъдена е справката за актуалното състояние в страната по произход от 07.08.2020г. като е установено, че има атентати, но те са спорадични, както и има несигурност, но отново е акцентирано, че причината за напускане на страната – не са посочените фактори. Направено е заключението, че не се установяват разширенията, дадени в решение на СЕС от 30.01.2014г. по дело С-285/12 по тълкуването на чл.15 б.в от Директива 2011/95. С оглед изложеното молбата за закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

В СЪДЕБНОТО производство от ответника е представена нова актуална справка от 22.10.2010г..

С оглед всичко изложено СЪДЪТ намира следното:

На първо място видно от заповед №РД 05-120 от 14.02.2018г. на Председателят на ДАБ на л.22 е упълномощил ответника П. С. в качеството му на младши експерт да бъде интервюиращ орган. С оглед изложеното се прави извода, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

Не се споделя довода в жалбата за незаконосъобразност на акта, поради неправилна преценка за приложение на ускореното производство. За да се пристъпи към същото следва молбата за закрила да е явно неоснователна. Изложената бежанска история навежда именно на посочената хипотеза. Явно неоснователна е молбата, когато кандидатът за закрила не излага никакви конкретни обстоятелства нито свързани с личното му положение, нито със страната по произход. Целта на производството по закрила е именно да се обсъдят и проверят изложените конкретни данни от молителя, основание за закрила, за да може при необходимост да му се предостави такава. Конкретно лицето при многократните запитвания по време на интервюто ясно посочва личното си намерение да напусне страната по произход, за да подобри начина си на живот –„да оправи“ живота си като се установи във Франция. Не сочи конкретна причина извън цялостната обстановка в страната вкл. и икономическата такава, която го е мотивирала да напусне А.. С оглед изложеното следва и да се посочи, че се касае за „мигрант“ по смисъла на Глава II§.62 от Наръчника по процедури и критерии за

определяне на статут на бежанец. Целта дефинирана от жалбоподателя не е достигането на която и да е държава от ЕС, а на конкретна такава с оглед по-високия й стандарт. Няма никакво преследване, както и риск от такова вкл. и по причини посочени в чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Също така ответникът е разгледал и състоянието в страната по произход, като не е установил, че лицето се намира в опасност вкл. при връщането му. Съдът напълно споделят тези изводи – видно и от новопредставената справка от 12.10.2020г.-някои провинциални области в А. се намират извън контрола на правителството, има чести атаки на талибаните, отвличания, убийства, насилие, но правителството полага усилия за преодоляване на проблема. По така депозираната обща, бланкетна молба за закрила, без наличие на конкретни причини, които да се свържат с международна закрила – не може абстрактно да се изследва дали лицето не би било застрашено при връщането му. Правилно е позоваването на решението на СЕС и констатацията, че не се установяват посочените в същото разширения. Следователно - правилно ответникът е констатирал, че молбата е неоснователна и е отхвърли същата като явно неоснователна, поради което и жалбата поради нейната неоснователност следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалба на М. Д. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на А. срещу РЕШЕНИЕ №УПВР-207 от 05.10.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ.

Съдия: